

De Ster

Het Christus-Kind
(Zie blz. 425)

15 December 1938

DE STER

van

De Heiligen der Laatste Dagen

43e Jaargang

—

No. 24

»De Ster« van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in Nederland verschijnt tweemaal per maand.

Abonnementsprijs: f0.50 per drie maanden, f1.— per half jaar en f2.— per jaar.

Gironummer 240615

Laan van Poot 292 - Den Haag

Nadruk van de in dit nummer voorkomende cliché's verboden

FRANKLIN J. MURDOCK
Redacteur

HARRY KRANENDONK
Assistent

JOHANNA A. RIET
Assistente

INHOUD

DE LEVENSLESSEN VAN HET KERSTKIND	door Pres. Mark B. Garff	415
HET KERSTJOODJE	door Jansje Copier	417
DE STER EN DE WIJZEN	door Clarissa A. Beesley	418
VAN DE REDACTIE:		
TWEE GROOTE DECEMBER-DATA	door Joseph F. Merrill	420
KERST- EN NIEUWJAARSGROET	door Franklin J. Murdock	423
BIJ DE VOORPAGINA.		425
GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING		427

CUNARD WHITE STAR

Expresdienst naar

AMERIKA

Grootste Passagiers-stoomschepen

Wekelijks meerdere afvaarten

Vraagt inlichtingen en passagietarieven bij de

ANGLO - CONTINENTALE TRANSPORT MIJ.

Meent 83 — Rotterdam

Telefoon 51189

WIJ LEVEREN ALLE SOORTEN DRUKWERK

- VERLOVINGSKAARTJES
- HUWELIJKSBRIEVEN
- GEBOORTEKAARTJES
- ROUWKAARTEN enz. enz.

Vraagt monsters en
PRIJSOPGAAF

N.V. Drukkerij »Laboremus«

Langebrug 107, Leiden

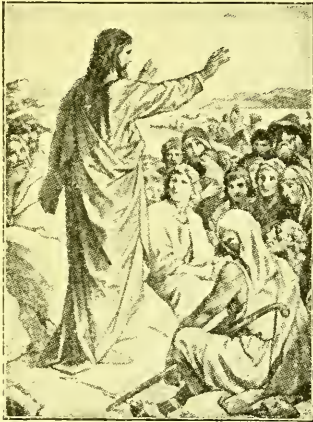
Telefoon 950 — Giro 79376

DE LEVENSSLESSEN VAN HET KERSTKIND

door Mark B. Garff

(President der Deensche Zending)

IN DEZEN tijd van het jaar vieren alle menschen, die zich christenen noemen, de geboorte van Jezus den Christus en worden tot ernstiger nadenken gestemd over den God, Dien zij aanbidden.

De Zaligsprekingen

Voor ons gloeit de beteekenis Zijner zending symbolisch in de Kerstvlammen, „Want het is Hem en door Hem, dat alle dingen geschapen zijn”.

Onze Heiland werd uit de Maagd Maria geboren, zonder kennis van het feit, dat Hij de Zoon van God was of van Zijn voorbestaan. We hebben slechts een zeer kort verslag van Zijn jeugd, doch nergens kunnen wij het bewijs vinden, dat Hij anders was dan een gezond normaal kind, Die juist zoo'n onderwijs en zulke levenservaringen opdeed als Zijn kameraadjes. De Joodsche wet van Zijn dagen

dwong alle kinderen naar school te gaan, totdat ze twaalf jaar waren, dus is het duidelijk, dat Hij onder de Joodsche wet onderwijs ontving en eveneens bij Jozef werkte in de hoop, een ambacht te leeren, omdat Hij door schrijvers en schilders werd aangeduid als een jongen, die Jozef bij zijn timmermanswerk hielp.

Het is duidelijk, dat Jezus in Zijn jeugd niet al Zijn tijd ver-speelde, en dat Hij door God, den Vader, gezegend werd; want wij vinden Hem op twaalfjarigen leeftijd de wijze mannen in den tempel verbaasd doen staan over vragen, welke te doen hadden met godsdienstkennis en voorlichting aangaande het Koninkrijk van God. Onze Schriften zeggen ons niet, dat de Vader Zich aan Jezus in Zijn jeugd openbaarde, doch wij gelooven, dat Hij door gebed kennis van den Vader ontving. De poorten van inspiratie moeten immer voor Hem zijn geopend geweest, want de Geest van God onderwees Hem de waarheid, het verschil tusschen goed en kwaad. Hij leerde de waarheid en de waarheid bevrijdde Hem van zonden.

Jezus was ongeveer dertig jaar, alvorens onze Schriften een vollediger verslag Zijner zending geven. Wanneer Hij juist tot het besef kwam, dat Hij de Zoon van God was, weten wij niet, doch toen Hij door Johannes den Dooper gedoopt was, „om alle gerechtigheid te vervullen”, hoorden de kinderen der menschen de

stem van God uit den hemel, zeggende: „Deze is Mijn Zoon, Mijn Geliefde, in Welken Ik Mijn welbehagen heb”.

Na Zijn doop ging Jezus de wildernis in om te vasten en te bidden om meer kennis van den Vader. Apostel Talmage zegt, dat Jezus in de wildernis over den duivel triomfeerde en leerde aangaande het zoenoffer, hetwelk Hij zou moeten geven, ten einde de wereld te redden en den mensch het eeuwige leven te geven.

Het was eerst, nadat Jezus vanuit de wildernis terugkeerde, dat Hij Zijn goddelijkheid begon te ontvouwen. Hij zond geen geweldige oorlogsscharen over de vlakte van Judea, om Zijn macht te verkondigen, doch ging nederig van plaats tot plaats het volk onderrichten aan den zeeoever en in de synagogen, genas, zegende en beminde hen. Ter vervulling van de verouderde wet van Mozes bracht Hij de wet der liefde. Heden dient de wereld naar Jezus' woorden te luisteren:

„Gij hebt gehoord, dat er gezegd is: Gij zult uwen naaste liefhebben en uwen vijand zult gij haten”. Doch Jezus ging verder. „Hebt uwe vijanden lief; zegent ze, die u vervloeken; doet wel dengenen, die u haten en bidt voor degenen, die u geweld doen en die u vervolgen; opdat gij

moogt kinderen zijn uws Vaders, die in de hemelen is”. Jezus paste toe, wat Hij onderwees en door Zijn liefde, bedachtzaamheid en macht over het volk wilden zij Hem driemaal tot hun Koning uitroepen, maar Jezus zeide: „Mijn koninkrijk is niet van deze wereld”.

Er zijn twee voorvallen in het leven van onzen Meester, welke dienen verteld en weder verteld te worden, totdat zij voor ons hart even waardevol zijn als de geschiedenis van het Kindeke in de Kribbe. Hieruit leeren we een levensles Wij vinden de sleutelen, welke ons alleen tot Zijn Koninkrijk toelaten.

Een dag of twee, nadat Christus Zijn Bergrede had uitgesproken, viel er iets voor, dat Zijn discipelen niet hadden verwacht. Er was een zondige vrouw, die geïnspireerd moet zijn geweest door Zijn woorden „Komt tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt en Ik zal u rust geven”. Lukas zegt ons, dat Jezus tot een maaltijd

Judas verraadt Christus

(Zie vervolg blz. 424)

HET KERSTJOODJE

door Jansje Copier

Winnares van den Kerstverhaal-wedstrijd

OP EEN middag kwamen de nieuwe bureu van Dr. Vermetten. Frans, het zoontje van den dokter, stond op eenigen afstand te kijken, toen de auto stilhield. Eerst stapten een heer en dame uit, daarna een jongen van zijn leeftijd. „Zou dat een speelmakkertje worden?” dacht hij. De jongen wendde het hoofd naar den kant van Frans en een lach blonk in zijn vriendelijke oog. Vol ergernis draaide Frans zich echter om. Dát was geen jongen voor hem.

„t Is een Jood”, zeide hij tot zijn vader. „Dus geen mensch”, vroeg deze, terwijl hij Frans ernstig aankeek. Frans kleurde. „Ja, dat natuurlijk wel, maar . . .

„Weet je eigenlijk wel, wat het woord Jood beteekent?” Neen, dat wist Frans niet. „Het beteekent Godlover”. Frans was verbaasd. „Wil je niet probeeren, goede maatjes met dezen jongen te worden? Maurits heet hij”. Frans zeide een tijdlang niets, daarom vervolgde zijn vader: „Het kon wel eens géén toeval zijn, dat deze familie naast ons is komen wonen; wij houden zooveel van Jezus, dat het lang niet uitgesloten is, dat we hen kunnen overtuigen van Zijn goedheid en goddelijkheid. Maar dan moeten we beginnen met vriendelijk voor hen te zijn.” „Ik, ik zal het probeeren, vader”, bracht Frans uit. „Dan is het goed, mijn jongen.”

Vanaf dat oogenblik was er strijd in het hart van Frans. De jongens van zijn school stonden

vijandig tegenover het Joodje en Frans wilde zijn vrienden niet verliezen. Op een dag ontmoette hij Maurits in hun straat. „Dag”, zei het Joodje vriendelijk. „Jood”, bromde Frans. Maurits begreep. Met een hevige bloos op 't gelaat draaide hij zich om en sprak daarna niet meer tot Frans. Het scheen, dat elke toenadering uitgesloten was, totdat op een dag Maurits het voor een oud heertje opnam, tegen een heele groep schoolvrienden van Frans en deze, voor hij het wist, meevocht aan de zijde van Maurits.

Dien middag gingen Frans en Maurits samen naar huis en langzaam, maar zeker en sterk groeide een vriendschap tusschen hen.

Zoo naderde Kerstmis. Kleine Elly, het zusje van Frans, begon druk te babbelen over het groote feest. „Ik vraag of jij ook komen mag, Maurits”, zei ze en zag niet, dat er een donkere wolk over Maurits' gezicht trok. Frans zag het echter des te beter en Elly mocht er niet meer over spreken, wat haar erg verbaasde.

Kerstmis bracht altijd veel kindertjes in het huis van dokter Vermetten, arme kindertjes uit zijn praktijk, welke hij dan een heerlijken avond bezorgde.

Maurits wist, dáár was het nu groot feest, in zijn huis was het een gewone dag. Wat zou hij graag den kerstboom eens zien. „Zou hij eens door de gordijnen gaan gluren?”

In een wip was hij over de
(Zie vervolg blz. 422).

DE STER EN DE WIJZEN

—door *Clarissa A. Beesley*—

(*Veld-secretaresse der J.V.O.O.V*)

Toen Christus in Bethlehem werd geboren,
Was 't heerlijk en helder dien nacht;
De sterren, wier glans rein en zuiver,
Zij straalden vol ongekende pracht.
Doch een, een wonderschoone ster,
Geleidde de Oostersche Wijzen van ver.

WANNEER DE schoone geschiedenis van dit eerste Kerstfeest steeds weer ieder jaar wordt verteld, roepen wij met de sterke verbeeldingskracht van kleine kinderen de tooneelen van het verhaal ons voor den geest. Alsof wij daar geweest waren, zien wij weder het Kindeke en Zijn moeder, de herberg met haar nederige kribbe, de geduldige dieren, de schaapherders, in wier ooren juist het gezang van het engelenkoor had weerklonken en de wijzen, die van verre kwamen om hun pasgeboren Koning te aanbidden.

In het verslag van de wijzen uit het Oosten stellen wij bijzonder veel belang. Het wordt door Mattheus kort en eenvoudig weergegeven :

Toen nu Jezus geboren was te Bethlehem, gelegen in Judéa, in de dagen van den koning Heródes, zie. eenige Wijzen van het Oosten zijn te Jeruzalem aangekomen,

Zeggende: Waar is de geboren Koning der Joden? want wij hebben gezien Zijne ster in het Oosten, en zijn gekomen, om Hem te aanbidden.

De koning Heródes nu, dit gehoord hebbende, werd ontroerd, en geheel Jeruzalem met hem.

En bijeenvergaderd hebbende al de Overpriesters en Schriftgeleerden des volks, vraagde van hen, waar de Christus zou geboren worden

En zij zeiden tohem: Te Bethlehem, in Judéa gelegen; want alzo is geschreven door den Profeet :

En gij Bethlehem, gij land Juda! zijt geenszins de minste onder de vorsten van Juda; want uit u zal de Leidsman voortkomen, die Mijn volk Israël weiden zal.

Toen heeft Heródes de Wijzen heimelijk geroepen, en vernam naarstiglijk van hen den tijd, wanneer de ster verschenen was;

En hen naar Bethlehem zendende, zeide: Reist heen, en onderzoek naarstiglijk naar dat Kindeken, en als gij Het zult gevonden hebben, boodschapt het mij, opdat ik ook come en Dat aanbidde.

En zij, den Koning gehoord hebbende, zijn heengereisd; en zie, de ster, die zij in het Oosten gezien hadden, ging hun voor, totdat zij kwam en stond boven de plaats, waar het Kindeken was

Als zij nu de ster zagen, verheugden zij zich met zeer groote vreugde.

En in het huis gekomen zijnde, vonden zij het Kindeken met Maria, Zijne moeder; en nedervallende hebben zij Hem aanbeden; en hunne schatten opgedaan hebbende, brachten zij Hem geschenken: goud, en wierook en mirre.

En door Goddel ke openbaring vermaand zijnde in den droom, dat zij niet zouden wederkeeren tot Heródes, vertrokken zij door eenen anderen weg weder naar hun land.

Aangezien zoo weinig bijzonderheden bekend zijn, rijzen er aangaande dit verslag natuurlijk vele vragen. Wie waren deze „wijzen” en vanwaar kwamen zij? Waren het er drie of meer? Hoe heetten zij? Waarom stelden zij zooveel belang in het kleine Kind, Dat naar deze wereld was gekomen? Al deze vragen berusten min of

meer op gissingen. Klaarblijkelijk stonden deze mannen in kennis voldoende in aanzien, om de aandacht van Herodes op zich te vestigen en hem onrust te veroorzaken en hem met zijn hoogepriesters en schriftgeleerden over hun bezoek te doen raadplegen.

Volgens Madam Lydia Mountford, die van Palestina afkomstig is en die enkele jaren geleden alles nauwkeurig heeft bereisd en belezen, waren de wijzen priesters van Perzië, Magische prinsen van de groote magische orde. Zij waren „onderzoekers der sterren” — nederige mannen die, zooals de oosterlingen geloofden, dicht bij God leefden. Hij was hun bekend als de Herder der Sterren.

Een andere schrijver, Deems, zegt, dat de Wijzen mannen waren, „aan wie heilige boeken waren toevertrouwd; het waren godsdienstleiders — studenten in de astronomie”.

Er was ongetwijfeld een nauwe verwantschap tusschen de twee landen, Palestina en Perzië. In de dagen van Cores en Darius liepen hun bestemmingen ineen. De Perzen waren vriendelijker tegen de Israëlieten, dan de Assyriërs en Babylooniërs ooit waren geweest, door wie ze in gevangenschap waren weggevoerd en nadat Perzië op zijn beurt Assyrië en Babylon had overwonnen, mochten de Joden naar hun vaderland Palestina terugkeeren en Jeruzalem wederom opbouwen.

In Jesaja 44: 28 lezen we aangaande Cores: „Hij is Mijn herder, en hij zal al Mijn welgevallen volbrengen; zeggende ook tot Jeruzalem: Word gebouwd; en tot den tempel: Word gegrond”.

De geleerden van deze Magische orde in Perzië waren derhalve ongetwijfeld bekend met de profetieën der Hebreeuwsche geschriften aangaande den Messias, en toen de nieuwe ster verscheen, schijnt het, dat zij de beteekenis in het bekendmaken van den pasgeboren Koning begrepen.

Om hun eerbied te toonen, brachten zij Hem gaven van goud en wierook en mirre. Men geloofde, dat deze gaven de onderscheidene volksklassen symboliseerden; goud — de vorstelijkheid der aarde; wierook — de priesterlijke orden der godsdiensten; mirre — mannen van wetenschap en kennis. Deze allen waren vereenigd in het aanbidden van den Messias, op Wiens komst de wereld zoo lang had gewacht.

(Zie vervolg blz. 426)

15 DECEMBER 1938

VAN DE REDACTIE

TWEË GROOTE DECEMBER-DATA

23 en 25 December — deze twee data zijn in de gedachten van alle Heiligen der laatste dagen gegrifd. De laatste wordt gevierd als de datum van des Heilands geboorte; de eerste is de geboortedagsviering van Zijn grooten laterdaagschen profet, Joseph Smith. De twee data zijn zoo nauw aan elkaar verwant, dat ze in onze Kerk vaak tegelijk worden gevierd.

Wanneer de godsdienstige be teekenis er van in de gedachten voorop staat, is zulk een viering er immer een van vreugde door de onschatbare zegeningen, welke door het aardsche leven en heengaan van den Heiland en het herstellingswerk van Joseph Smith op de menschelijke familie werden uitgestort. Tijdens Zijn sterfelijk bestaan openbaarde Jezus naast de vele andere dingen den mensch een volmaakt levensplan, dat, indien nagevolgd, een overvloedig leven op aarde tot gevolg zou hebben en een eindeloos, vooruitstrevend en gelukkig leven in God's Celestiaal Koninkrijk. Als middel tot dit doeleinde brak Jezus bij Zijn dood en opstanding de banden van den dood en opende een wijze voor den mensch, waarop hij vergeving en verlossing van zijn zonden kon ontvangen.

Doch Hij wist, zooals de profetie had voorspeld, dat het levensplan, dat Hij zou voorstellen,

tenminste grootendeels zou worden omgeworpen en veranderd, teneinde te voldoen aan de meeningen der menschen, behebt met een misleidend en verduisterd verstand. Hij opende echter eens en voor altijd de poorten der verlossing voor alle afstammelingen van Adam. De tijd zag Zijn naam voorkomen aan de oppervlakte van een zich steeds verder verbredende golf van geloof, totdat het zich over de geheele globe verspreidde en hij werd genoemd door de lippen van menschen uit een elk land, die Zijn naam als dien van den Heiland beleden. Voor dien naam verzonk afgodendienst in het niet en in enkele eeuwen was het zoogenaamde christendom de voornaamste en overheerschende godsdienst van alle leidende beschaafde naties.

Wij zeggen „zoogenaamd christendom”. De geheele wereld weet, dat de godsdienst van Jezus, zooals Hij en Zijn apostelen dien leerden en in practijk brachten, door alle eeuwen heen niet onbesmet bleef. Vele menschen gingen den naam van den Verlosser belijden, doch leefden in meerdere of mindere mate niet dienovereenkomstig. Bovendien gaven Zijn belijdende verdedigers aan enkele Zijner waardevolle leerstellingen een andere uitlegging en veranderden heilige verordeningen in tegenstrijd met het voorbeeld, hetwelk

Hij had nagelaten. En zelfs, ofschoon er ongetwijfeld vele oprechte geloovers waren, vooral tijdens de Hervorming en later, was toch de eenvoudige waarheid, het gezag om in den naam God te spreken en te handelen en de verordeningen van het Evangelie te bedienen, niet langer in de Kerk. Hierdoor werden de Kerken door menschen gemaakte instellingen. Toch doen ze, zooals wij aannemen, dat zij ook reeds hebben gedaan, zeer veel goed. Talrijke menschelijke wezens zijn van den afgodendienst en het heidendom bekeerd en werden navolgers van een geloof in de verlossende macht van den opgestanen Jezus. Dit was een prachtig werk. Dit maakte de volgende groote manifestatie van God's liefde voor ons, Zijn kinderen, mogelijk.

Deze manifestatie kwam door de herstelling van het Heilige Priesterschap, door het wederherstellen van de Kerk van Jezus Christus en het wederom openbaren van het Evangelie in zijn reinheid en volheid. Zooals Zijn Eeniggeboren Zoon, Jezus Christus, door den Vader was geroepen om in het midden des tijds te komen en het Evangelieplan te openbaren en dan voor den mensch te sterven, zoo ook werd de groote profeet der laatste dagen, Joseph Smith, goddelijk geroepen om te leiden in het werk, hetwelk getuigde van de manifestatie der juist genoemde liefde en dan zijn getuigenis met zijn bloed te verzegelen. De vreeselijke dood van den Heiland en het gruwelijke martelaarschap van

Zijn grooten profeet der laatste dagen waren beide voor-verordende gebeurtenissen en beide toonden, zooals wellicht niets anders ooit heeft gedaan, des Vaders oneindige liefde voor ons.

Daarom hebben wij de grootste redenen, in de geschiedenis bekend, om de genoemde Decemberdata te vieren. Zonder het opofferend verlossingswerk van den Zoon kon de mensch geen hoop op de toekomst hebben — zijn lichamelijke dood zoude eindeloos zijn geweest; doch ware het niet voor het herstellingswerk, door den profeet tot stand gebracht, de poorten tot het Celestiaal Koninkrijk zouden nog gesloten zijn. De grootheid van deze waarheden moet ons hart in dankbaarheid tot God doen verheffen en zeer logisch leiden tot daden, welke uiting geven aan die dankbaarheid.

Dit beteekent, dat liefde en haar vruchten dezen tijd van het jaar dienen te kenmerken. Daarom is de Kersttijd in het bijzonder de tijd, waarin de goede wil der menschen wordt getoond op een wijze, welke voor zijn beteekenis geen twijfel laten. Wij bewijzen derhalve onze dankbaarheid jegens God niet alleen door zingen en bidden en uitschallen van halleluja's tot Hem, doch daarnaast door Zijn kinderen deelgenoot te doen zijn van onze liefdedaden. Derhalve is de Kersttijd de grootste gaventijd van het jaar. De Heiligen der laatste dagen zullen den naam van den grooten profeet Joseph Smith aan dezen tijd verbinden. — Joseph F. Merrill.

Het Kerstjoodje (Vervolg van blz. 417)

heg en kon hij in de kamer kijken. Bij het gezellige licht van de kerstboomkaarsjes zaten allen bij elkaar. Blijde gezichtjes straalden hem tegen. Nu ging mevrouw voor de piano zitten en daar klonk een wondermooi lied „Stille nacht, heil'ge nacht.”

Maurits hield den adem in. Nu begon de dokter te vertellen. Hij vertelde van Jezus. Die kwam in den stal van Bethlehem, van de aanbedding der herders, van de wijzen uit het Oosten, hoe Jezus opgroeide en een Prediker en Wel-doener van Zijn volk werd. 't Was voor Maurits een wonderlijk, nooit gehoord verhaal. Juist wilde hij zich verwijderen, om alles voor immer in zijn hart te bewaren, toen hij Elly hoorde vragen: „Was de Heer ook een Jood, vader, net als Maurits?” „Het antwoord was bevestigend. „Dan”, zei Elly, „moet Jezus wel heel veel van Maurits houden.” Met deze boodschap ging hij naar huis.

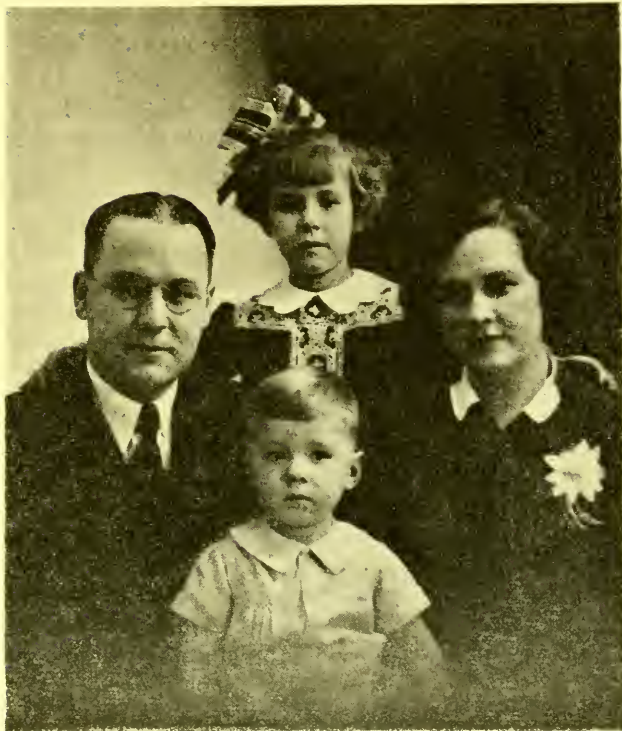
Kort na Kerstmis braken er droeve dagen aan voor Maurits. Zijn lieve moeder werd heel, heel ziek. Maurits vergat alles om zich heen en had slechts gedachten voor zijn moeder. Zijn moeder zou toch niet Op een dag hoorde hij den dokter zeggen: „Vanavond gaat het er op of eronder.” 't Was een steek in het hart van Maurits.

Menschenhulp baatte niet meer en in de ziekenkamer worstelde zijn moeder met den dood. 's Avonds in bed hoorde hij de auto van een specialist stilhouden, ook Dr. Vermetten was er. Zou dokter nu bidden? Tot den God van het Kerstfeest, Die zoovelen had genezen? Zou hij ook . . . ?

Maar hij was een Jood.

Daar klonk weer Elly's stem in zijn ooren. „Dan moet Jezus wel heel veel van Maurits houden” Zou dat waar zijn? Ja, want de dokter had het bevestigd en die loog nooit. Wat moest hij nu bidden? Hij had het nooit gedaan. Dan zij hij: „Goede God van het Kerstfeest, U kunt iedereen beter maken, zeggen Elly en Frans, ik ben wel een Jood, U lacht niet om Joden. Wilt U alstublieft moeder gezond maken?” Vol vertrouwen viel hij in slaap. Midden in den nacht kwam tante hem halen, „om afscheid te nemen”. Verdwaasd keek hij haar aan, dat kon niet. Hij had toch gebeden? Op zijn teenen volgde hij haar. Daar stond Dr. Vermetten over het bed zijner moeder gebogen, vol spanning keek hij; dan plotseling richtte hij zich op en met groote blijdschap in zijn stem zei hij: „Zij is gered, zij zal beter worden”. Maurits' vader viel geheel overmand door zijn zenuwen op een stoel neer en snikte. Hijzelf keek naar de dokters, alsof zij hem geen nieuwe boodschap brachten. In zijn hart was warme blijdschap. „Ga rustig slapen, jongen, van nu af gaat je moeder beteren”, hoorde hij zeggen. En hij ging en knielde neer om zijn dankbaarheid te uiten tot den God van het Kerstfeest, Die zooveel van hem hield. Dagen daarna zei Frans: „Mijn vader is de knapste dokter van de stad. Hij heeft jouw moeder ook beter gemaakt.” „Niet waar”, riep Maurits. „Nu wie dan?” Een heete blos bedekte het gezicht van Maurits. „De God van het Kerstfeest.” Frans had niets meer te zeggen.

KERST- EN NIEUWJAARSGROET

Wederom is een gebeurtenisvol jaar bijna ten einde en herinnert ons er aan, dat Kerstmis weder is aangebroken. Het is een jaar geweest, vol activiteit en vooruitgang in de Zending.

Vele nieuwe leden werden tot de kudde toegevoegd en veel goed werk kwam tot stand. Indien wij de gebeurtenissen van het afgelopen jaar bedenken, weten wij, dat vele waardige pogingen in het werk werden gesteld, ten einde des Meesters belangen te behartigen. Wij erkennen de onvermoeide pogingen van onze Zendingsbesturen, onze districtsprezidenten, onze zendingen, onze ge-

meentambtenaren en leeraars(essen) en onze leden en beseffen, dat zonder hun vereenigde toewijding nimmer een dergelijk arbeidspeil had kunnen worden bereikt.

Wij gevoelen een hooger geestelijk streven in het leven onzer leden en dit is het gevolg van getrouwheid en gehoorzaamheid aan de wetten van het Evangelie. Geen hand kan het werk des Heeren weerhouden en hij, die getuigenis aflegt van God's zegeningen, is de persoon, die het getrouwst is. God heeft Zijn beloften vervuld naarmate wij gehoorzaamheid aan Zijn geboden hebben betoond.

Het Nieuwe jaar zal vol nieuwe plannen zijn, nieuwe kennismakingen, nieuwe methoden en een nieuweren en beteren vooruitgang. Laat ons allen het besluit nemen, ons leven en handelen af te stemmen op den Geest van God en Hij zal ons juist leiden. Laat ons optimistisch en vooruitstrevend zijn in het bevorderen van het welzijn der Zending en Kerk.

Mogen wij onze zegeningen tellen, dankbaar zijn voor alhetgeen wij bezitten. Mogen wij dankbaar zijn voor een gelegenheid, in de Kerk dienstbaar te zijn.

Drukken 's-levens zorgen u soms zwaar terneer?

Schijnt het kruis te zwaar u, zegt het aan den Heer!

Telt uw zegeningen, wilt op Jezus zien,

Dan zal 't harte zingen en de zorgen vliën!

Met oprechte nederigheid en dankbaarheid zenden wij U onze Kerstgroeten en -zegen in de hoop, dat elk harte zal zijn vervuld met een blijvende vreugde en eeuwigdurenden vrede jegens al onze medemenschen.

Franklin J. Murdock - Claire T. Murdock - Joyce - Tommy

De Levenslessen van het Kerstkind

(Vervolg van blz. 416)

was genoodigd ten huize van Simon, den Farizeër en terwijl Hij at, kwam deze vrouw en viel op haar knieën en schreide; zij begon Zijn voeten met haar tranen te wasschen en droogde ze met haar haar af en zij kuste Zijn voeten en zalfde ze met olie. Doch toen Simon, zeer ontsteld, dit zag, zeide hij tot zichzelf: „Deze, indien Hij een profeet ware, zou wel weten, wat een hoedanige vrouw deze is, die Hem aanraakt; want zij is eene zondares”. (Luk 7: 40-50)

En Jezus, antwoordende, zeide tot hem: Simon! Ik heb u wat te zeggen. En hij sprak: Meester! zeg het.

Jezus zeide: Een zeker schuldeur had twee schuldenaars; de een was schuldig vijfhonderd penningen, en de andere vijftig;

En als zij niet hadden om te betalen, schold hij het hun beiden kwijt. Zeg dan, wie van deze zal hem meer liefhebben?

En Simon antwoordende, zeide: Ik acht, dat hij het is, dien hij het meeste kwijt gescholden heeft. En Hij zeide tot hem: Gij hebt recht geoordeeld.

En Hij Zich omkeerende naar de vrouw, zeide tot Simon: Ziet gij deze vrouw? Ik ben in uw huis gekomen; water hebt gij niet tot Mijne voeten gegeven; maar deze heeft Mijne voeten met tranen natgemaakt, en met het haar van haar hoofd afgedroogd.

Gij hebt Mij geen' kus gegeven; maar deze, van dat zij ingekomen is, heeft niet afgelaten Mijne voeten te kussen.

Met olie hebt gij Mijn hoofd niet gezalfd; maar deze heeft Mijne voeten met zelf gezalfd.

Daarom zeg Ik u: hare zonden zijn haar vergeven, die vele waren; want zij heeft veel liefgehad; maar dien weinig vergeven wordt, die heeft weinig lief.

En Hij zeide tot haar: Uwe zonden zijn u vergeven.

En die mede aanzaten, begonnen te zeggen bij zichzelf: Wie is deze, die ook de zonden vergeeft?

Maar Hij zeide tot de vrouw: Uw geloof heeft u behouden; ga heen in vrede.

Wij behoeven niet te zondigen, zooals deze vrouw gedaan had, eer wij tot God mogen komen, doch wij dienen onszelven te vernederen en een anders dienstknecht zijn, willen wij Christus en Zijn Godschap vinden. Wij dienen naar Hem te zoeken met een gebroken hart en een verslagen geest. En zooals deze geschiedenis aantoont, zal Hij alles ontvangen en allen vergiffenis schenken, die zich oprecht van hun zonden bekeeren. Hij zal geen aanspraak maken op hen, die Hem niet willen ontvangen, ofschoon ze rijk zijn en pochen op hun eigen goedheid.

De andere geschiedenis, door Lukas in hoofdstuk 10 verteld, bewijst ons, dat louter de titel van priester of Leviet ons niet redt, indien wij onzen naaste niet liefhebben.

En zie, een zeker Wetgeleerde stond op. Hem verzoekende, en zeggende: Meester! wat doende zal ik het eeuwige leven beërven?

En Hij zeide tot hem: Wat is in de Wet geschreven? hoe leest gij?

En hij, antwoordende, zeide: Gij zult den Heere, uwen God, liefhebben, uit geheel uw hart, en uit geheel uwe ziel, en uit geheel uwe kracht, en uit geheel uw verstand; en uwen naaste als uzelf.

En Hij zeide tot hem: Gij hebt recht geantwoord; doe dat, en gij zult leven.

Maar hij, willende zichzelf rechtvaardigen, zeide tot Jezus: En wie is mijn naaste?

En Jezus, antwoordende, zeide: Een zeker mensch kwam af van Jeruzalem naar Jericho, en viel onder de moordenaars, welke, hem ook uitgetogen en daartoe zware slagen gegeven hebbende,

heengingen, en lieten hem half dood liggen.

En bijgeval kwam een zeker priester denzelfden weg af, en hem ziende, ging hij tegenover hem voorbij.

En desgelijks ook een Leviet, als hij was bij die plaats, kwam hij, en zag hem, en ging tegenover hem voorbij.

Maar een zeker Samaritaan, reizende, kwam omtrent hem, en hem ziende, werd hij met innerlijke ontferming begogen;

En tot hem gaande, verbond hij zijne wonden, gietende daarin olie en wijn; en hem heffende op zijn eigen beest, voerde hem in de herberg, en verzorgde hem.

En des anderen daags weggaande, langde hij twee penningen uit, en gaf ze den waard, en zeide tot hem: Draag zorg voor hem; en zoo wat gij meer aan hem te koste zult leggen, dat zal ik u wedergeven, als ik wederkom.

Wie dan van deze drie dunkt u de naaste geweest te zijn desgenen, die onder de moordenaars gevallen was?

En hij zeide: Die barmhartigheid aan hem gedaan heeft. Zoo zeide dan Jezus tot hem: Ga heen, en doe gij desgelijks.

Onmogelijk in dezen dag en deze eeuw? Ja, onmogelijk voor hen, die bang zijn hun aardsche rang en rijkdom te verliezen. En toch zijn er liefdevolle „samaritanen” in deze twintigste eeuw, die weten, dat het nu zoowel als toen zaligheid en vreugde bereidt.

Hij heeft ons den weg aangezezen, den eenigen weg tot volmaakten vrede. Kunnen wij Hem

volgen — willen wij den prijs betalen of staan de weelde en trots van Simon, het ambt van priester of het gevoel van een verkoren Leviet te zijn, ons in den weg? Kennis, gepaard gaande met gehoorzaam dienstbetoon, zal den volmaakten vrede en eeuwige vreugde in ons leven brengen en zal den last van onzen naaste verlichten. Dat was het doel van des Meesters leven en dient het doelwit en de hoop van iederen christen te zijn.

De kronende gebeurtenis van des Meesters leven was, toen Hij aan het kruis werd gehangen. Hier toonde Hij de meest goddelijke zelfbeheersching. Het is dit overwinnen van onszelven, dat heden in de wereld dient te heerschen en iedere Kerstviering dient te vergezellen. Nadat de hoogepriesters Hem hadden gekruisigd, Hem bespotten, Hem edik te drinken gaven, Hem belachelijk maakten en Hem pijnigden, zeide Hij: „Vader, vergeef het hun, want zij weten niet, wat ze doen.” Hij is de eenige, Die dit ooit heeft gedaan. Hij bad voor hen, die Hem hadden gekruisigd; dat was het, wat Hem de Vredevorst deed zijn en omdat Hij de overwinnaar over alles was, aanbidden wij Hem.

* * *

BIJ DE VOORPAGINA

„Het Kerstkind”, naar een schilderij van Murillo (1618—1682) staat op dit nummer van *De Ster* afgebeeld. Wij behoeven slechts dit gelaat te aanschouwen, of een gevoel van innige dankbaarheid maakt zich van ons meester. Onze dank wordt eerst op de juiste wijze geuit, indien ook ons hart zich afstemt op het zich onzelfzuchtig opofferen in het belang onzer medemenschen.

Moge de Kerstmaand ons met den juisten Kerstgeest bezielde weten.

De Ster en de Wijzen (Vervolg van blz. 419)

De traditie van de wijzen is door Van Dyke gebruikt in twee van zijn mooiste geschiedenissen — *The Sad Shepherd* en *The Other Wise Man* en ze vormt het motief en den achtergrond van Lew Wallace' groot religieus boek *Ben Hur*. In de eerste hoofdstukken van dit werk stelt de schrijver de wijzen voor als zijnde drie in getal — Gaspar van Griekenland, Melchior van Indië en Balthasar van Egypte. Elk had in zijn eigen land ernstig gezocht naar de waarheid en een levenswijze, welke Gode welbehagelijk zou zijn en een elk had geestelijken vrede gevonden.

Allen was het visioen van de wonderlijke ster gegeven, welke zoo plotseling aan den hemel was verschenen en haar stralen volgend, waren zij op hun trouwe kameelen geleid naar een plaats van bijeenkomst in de eenzame, stille woestijn. Na een korte pooze van rust en verfrissing en na elkanders geschiedenis te hebben aangehoord, waarbij men zich verwonderde over den Goddelijken Geest, Welken hen had te zamen gebracht, bestegen zij wederom hun dieren en wendden het gelaat naar het westen. Zeer treffend verhaalt de schrijver den aanvang van hun tocht:

„De kameelen gingen in gelijken tred voorwaarts, waarbij zij zoo in de rij bleven en zoo juist den afstand bewaarden, dat zij, die volgden, in hun sporen schenen te loopen. De berijders spraken niet. Dra kwam de maan

op. En zooals de drie lange witte figuren met geluidlozen tred voortspoedden schenen zij als geesten, die de gehate schaduwen ontvlieden. Plotseling gloeide in de lucht voor hen, niet verder dan een lagen heuveltop, een sprankelende vlam; terwijl zij er naar keken, trok dit alles zich samen in een brandpunt van schitterende pracht. Hun hart klopte sneller; hun ziel trilde en zij riepen als met één stem uit: „De Ster! de Ster! God is met ons!”

Doch deze weergave, schoon als ze mag zijn, heeft, zooals zooveel andere dingen, welke zijn geschreven, in feite weinig of geen grondslag. Er is geen betrouwbaar kerkelijk verslag van deze reizigers uit het oosten. Sterrenkundigen hebben gepoogd, de herkomst der ster vast te stellen, doch hebben geen wetenschappelijk bewijs voor haar verschijnen gevonden.

Dat echter zulk een ster verscheen en dat ze de geleerden naar de kribbe leidde, staat ontwijfelbaar vast. Het authentiek verslag is ons in het Nieuwe Testament nagelaten; laat ons het iederen Kerstmis weder lezen en mogen we, terwijl wij het verhaal in beeld, zang of geschiedenis voor ons zien, of er eerbiedig over napeinzen, concluderen, dat de Wijzen goddelijk werden geleid om met vele anderen van de geboorte van Christus, onzen Heere, getuige te zijn.

* * *

KERSTVERHAAL- EN KERSTGEDICHTENWEDSTRIJD

Wegens plaatsgebrek moest de uitslag tot volgend nummer wachten.

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

Ingezegend

Tijdens de in de afgelopen maand gehouden vastenvergaderingen werden ingezegend:

Te Rotterdam: Nita Johanna en Jacoba Gerarda, dochtertjes van Willem en Maria Jongejan-geb Roelfsema, resp. door Oud. P. B. Clayton en Oud. A. Hekking.

Te Den Haag, door Pres. Franklin J. Murdock: Edgar Donald Heining, zoonje van Egbertus en Johanna Heining-geb. Keijzer.

Overleden

Op 20 November j.l. overleed na een langdurige ziekte op 19-jarigen leeftijd zuster Maria Schouten, dochter van Martinus J. en Maartje M. Schouten-geb. Dalebout. Zij werd 8 Februari 1919 te Harlingen (Fr.) geboren.

Onze gevoelens gaan uit naar haar familieleden, wien zulk een slag heeft getroffen. Mogen zij troost en kracht ontvangen om het verlies te dragen.

Gehuwd

Tijdens de maand November werden de volgende huwelijken voltrokken:

In de Dordrechtsche gemeente werd het huwelijk van Jan Drent van Leeuwarden en Teuntje Schenk van Dordrecht ingezegend, door Oud. P. B. Clayton.

Zuster Erna Agatha Vrolijk der Overmaassche gemeente huwde met Abraham Daniel Bronkhorst en broeder Hendrik Zwaneveld van den Haag is het huwelijk aangegaan met Maria Peters.

Wij wenschen deze paren geluk en voorspoed op hun verderen levensweg.

Doopdiensten

In een op 18 October j.l. te Rotterdam gehouden doopdienst werden de volgende personen der Overmaassche gemeente gedoopt: Pieter-nella Johanna Hofsteden, Jacob Visser, Aren Visser, Adriana Pleuntje Visser, Johanna Catharina de Klepper en Michiel van Gent.

Tijdens de Groningsche conferentie werden door Oud. A. van Essen op 23 October j.l. de volgende personen gedoopt: Maria Visser van Leeuwarden; Tjitske Hoekstra, Hendrik Liewe Wijkstra, Berend Feenstra, Pieter Burgstra, Catharina Renner, Louise Maria Roozen.

Op 6 November j.l. werd te den Haag een doopdienst gehouden, waarbij werden gedoopt door Oud. Th. van Drimmelen: Petronella Paulina Joh. v. d. Toolen en Neeltje Martijntje den Boer van Delft; Antoinette Oeke Rhijnsburger en Hendrik Jan Alexander Jacobs van den Haag. Oud. Jan van der Hazel doopte zijn zoon Jan Jr.

Tijdens de Utrechtsche conferentie werden de volgende personen gedoopt: door Oud. Clyde B. Beckstrom: Wilhelm Roelof Holt, Aagje en Jan-nigje van Valkenburg, Alida Bernarda de Weerd en Francina Dodenbier. Oud. B. R. Finlinson doopte: Hendrika Copier, Louisa Anthonia Hartman, Antje Theodora Bredewoud, Cornelia Jansen en Helena Johanna Peters-geb. Visser.

Op 1 December j.l. werden te Leeuwarden door Oud. J. H. Limburg gedoopt: Lena Petronella Elizabeth Peters en Dirk Frank Tijnstra.

Van harte wenschen wij deze personen geluk met dezen stap en vragen des Heeren zegen op hen af.

Bij ieder jaarabonnement op „DE STER” wordt de abonné een gratis keuze gelaten tusschen de volgende boeken: Artikelen des geloofs ⊙ Priestersschapsstudies ⊙ Een Stem tot Waarschuwing ⊙ Redelijke Theologie ⊙ Oorsprong van de Gereorganiseerde Kerk ⊙ Herstelling van het Evangelie ⊙ Gemeente Toezicht

Zendt ons uw aanvraag om een jaarabonnement onmiddellijk toe en laat ons weten welk boek U wenscht.

NAAR NEW YORK

AFVAART VAN
HAMBURG - LE HAVRE - SOUTHAMPTON

De bekende Favorieten:

MANHATTAN

(A) 16 JANUARI

WASHINGTON

(A) 28 JANUARI

De Populaire „Presidenten“:

ROOSEVELT

(A) 21 DECEMBER

HARDING

(A) 4 JANUARI

(A) Één dag later van Le Havre - 2 dagen later van Southampton

SLECHTS ÉÉN KLAS BEDIENING

Iederen Vrijdag, Londen direct naar New York.

Om den anderen Vrijdag van Liverpool via Belfast naar Boston en N.Y.

UNITED STATES LINES KANTOREN:

ROTTERDAM:
Atlantic-Huis,
Westplein

PARIJS:
10 R.Auber

LONDEN:
7 Haymarket,
38 Leaden hall str.

HAMBURG:
Ferdinandstr. 68